

เทศน์อบรมคณะจัดตั้งสถานีวิทย์เสียงธรรม จ.สกลนคร ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อบายวันที่ ๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ทำงานด้วยสติ

โยม คณะจังหวัดสกลนครขอโอกาสหลวงตา นำปัจจัยที่ได้รวบรวมในวัน
นี้ทั้งหมด ๔๐๓,๒๕๙ บาท น้อมถวายหลวงตามหาบัวเพื่อจัดตั้งสถานีวิทย์ดังกล่าว ซึ่ง
ประกอบด้วยเสาสูง ๖๐ เมตร เครื่องส่งพร้อมอุปกรณ์ต่างๆ ขอรอบถวายแด่หลวงตา
มหาบัวยกให้เป็นสมบัติของสงฆ์ เพื่อใช้เป็นสื่อเผยแผ่ธรรมะเป็นธรรมทาน และหากมีสิ่ง
ใดที่องค์หลวงตาจะเมตตาพิจารณาแก้ไขเห็นเป็นการสมควร ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมรับ
และปฏิบัติตามความประสงค์ทุกประการ

แต่ในโอกาสนี้คณะจังหวัดสกลนคร ขอโอกาสหลวงตานำปัจจัยดังกล่าวกลับไปใช้
เป็นทุนในการจัดสร้างสถานีวิทย์ที่จังหวัดสกลนคร เพื่อให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ต่อ
ไป ด้วยความสามัคคีของข้าพเจ้าทั้งหลายที่ต่างอุทิศสาหะวิริยะ เสียสละช่วยกันจัดตั้งสถานีวิ
ทย์เสียงธรรม ขออานิสงส์จากการถวายทานครั้งนี้ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอให้ปวงข้าพเจ้า
ทั้งหลายประสบแต่ความเจริญทั้งทางโลกและทางธรรม มีดวงตาเห็นธรรม ได้มรรคผล
นิพพาน ในชาตินี้ด้วยเถิด

และขอรอบอาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยอันครอบสามแดนโลกธาตุ โปรดดล
บันดาลให้องค์หลวงตามีธาตุขันธ์ที่แข็งแรงสมบูรณ์ เพื่ออยู่เป็นที่พึ่งของสัตว์สามแดนโลก
ธาตุตลอดชั่วนิรันดร์ด้วยเทอญ สาธุ ๆ ๆ

หลวงตา หลวงตาสุดท้าย สาธุ ปัจจัย ๔๐๓,๒๕๙ บาท ก็ดีแล้ว ที่มาผ่านนี้
ก็หลายแห่งเหมือนกัน มหาวิทยาลัยขอนแก่นก็มาผ่านที่นี่เหมือนกัน มาทอดผ้าป่าแล้วก็
เอาผ้าป่ากลับไป อันนี้ก็มาทอดสกลนครจะได้เอาไปแบบเดียวกันมหาวิทยาลัยขอนแก่น
นั้นก็วิทย์เหมือนกัน อันนี้ก็แบบเดียวกัน เราเห็นด้วยทั้งสองแบบนี้แหละ แต่ว่าปัจจัยของ
เรานั้นเรียกว่ามหาทุคติะเข็ญใจ ถ้าตามชื่อเสียงอะไรต่ออะไรที่กระเทือนอยู่เวลานี้หลวงตา
รู้สึกจะเสียงดังอยู่มากนะ คนทั้งหลายเขาก็ต้องคิดว่า หลวงตานี้เป็นชั้นมหาเศรษฐี เงินไม่
ทราบก็พันก็หมื่นหรือก็แสนล้านก็ไม่ทราบ นี่เป็นความคาดคิดของคน เพราะประชาชนมา
เคารพนับถือมาก แต่ตรงกันข้ามแล้วหลวงตานี้กลับได้ตำแหน่งเป็นมหาทุคติะเข็ญใจ ไม่มี
ใครเกินหลวงตา นี่จะเป็นความจริงนะ ได้มาเท่าไรหมด ๆ ๆ ไม่มีเหลือ ตลอดมาอย่างนี้ละ

สมกับว่าเราช่วยชาติจริง ๆ กรุณาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบที่เราช่วยนี้ช่วยจริง ๆ
เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีแฉงอน ไม่มีเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันพันคม แม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี

มีแต่ธรรมล้วน ๆ ออกช่วยชาติบ้านเมือง ตั้งแต่เริ่มต้นมา ทางด้านวัตถุทองคำเราเวลานี้ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลกรัม แล้วได้ทองคำเพิ่มเข้าอีกเป็นประเภทน้ำไหลซึม ค่อยไหลตามกันมาได้ทองคำ ๙๓ กิโลกรัม รวมกันแล้วเป็น ๑๑ ตัน กับ ๑๐๐ กิโลกรัมแล้ว เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ส่วนดอลลาร์นั้นได้เข้าเพียง ๑๐,๒๐๐,๐๐๐ กว่าบาท เข้าคลังหลวง

สำหรับเงินสดเงินไทยเรา นี้ ได้นำเข้าซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเพียงสองพันล้านกว่า นอกจากนั้นซึ่งเป็นเงินไทยด้วยกันออกกระจายทั่วโลก โดยการก่อสร้างวัตถุต่าง ๆ เรียกว่าทั่วประเทศทุกภาค เงินนี้กระจายออกไปตามความจำเป็นทุกแห่ง ๆ ไป ตลอดมาอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราจึงไม่มีเงิน ถึงว่ามหาตุคตะเข้ญใจนั้นได้ ได้แน่นอน ที่ว่ามหาเศรษฐีหลวงตาบัวไม่มี จนขนาดนั้นละ จนที่สุดคือเรา ในบรรดาครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่มีคนเคารพนับถือมากนี้ตามธรรมดาจะต้องมีเงินจำนวนเท่านั้น ๆ เขาก็คาดได้ถูกต้อง แต่เรานี้กลับกลายเป็นตุคตะเข้ญใจไป อันนี้คาดไม่ถูกเข้าใจใหม่ละ เราจนอย่างนั้น แต่น้ำใจของเราไม่จนเลย มีเท่าไร ๆ กวาดออก ๆ ๆ หมด

สมบัติเงินทองทั้งหลายที่พี่น้องทั่วแดนไทยเรานำมาบริจาค ซึ่งเป็นสมบัติอันรัก สงวนอยู่ในหัวตับหัวใจของทุกคน สละออกมาเพื่อเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมของเรานั้น ทั้งทองคำ ดอลลาร์ เงินสด นี้หลวงตาไม่เคยแตะแม้แต่บาทเดียวนะ ที่จะมาเป็นของตัวเองด้วยความไม่บริสุทธิ์ใจไม่มี มีแต่ความบริสุทธิ์ จะส่งจ่ายมากจ่ายน้อยจ่ายอะไรด้วยเหตุด้วยผล ด้วยเหตุด้วยผลตลอดมาอย่างนี้ละ เราจึงว่าเราภูมิใจ ในการช่วยชาติคราวนี้เราภูมิใจ เพราะอำนาจแห่งความเมตตาครอบไว้หมด อะไรที่จะเป็นพิษเป็นภัยต่อความเมตตา นี้จึงไม่มี มีเท่าไรเป็นออกหมด ๆ นั้นละ

เวลานี้ที่กำลังออกทางด้านธรรมะ ด้านธรรมะนี้ก็กว้างขวางมากนะ ออกทั่วโลกแล้ว เวลานี้ นู่นทางประเทศนอก สหรัฐเป็นต้นนะ เขาเรียกอินเตอร์เน็ตหรืออะไร ฟังจากเมืองไทยเราไป หลายประเทศที่ได้ฟัง ส่วนมากก็คือคนไทยเรานั้นแหละไปอยู่เมืองนอกเมืองนา ได้ยินได้ฟังเสียงธรรมเสียงธรรมจากทางเมืองไทยเราส่งไปถึงนั่นให้ได้ยินทั่วถึงกัน ก็รู้สึกว่าเป็นประโยชน์แก่ชาติไทยของเราไม่น้อย ในคราวที่เราเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลายนี้คือทางด้านวัตถุที่ตั้งที่เรียนให้ทราบแล้ว

ส่วนทางด้านธรรมะนี้ไม่มีประมาณเลยออกตลอด ๆ แล้ววิญญูนี้กำลังกระจายทั่วประเทศไทยเวลานี้ ทุกภาคกำลังออก ๆ ตั้งที่นั่นตั้งที่นี้เรื่อยมาอย่างนี้ ก็เป็นธรรมะที่เรา นำมาเทศน์นี้พูดให้ตรงศัพท์ตรงแสง ตรงตามความจริงเลย ธรรมะเหล่านี้ออกจากภาคปฏิบัติล้วน ๆ ภาคปฏิบัติธรรมะเข้าสู่หัวใจ ธรรมะออกจากหัวใจอันเป็นภาคปฏิบัติล้วน ๆ

แสดงทั่วประเทศไทยและทั่วโลกนี้มีแต่ธรรมะภาคปฏิบัติ ส่วนปริยัติที่เราเรียนมาท่านทั้งหลายก็ทราบเราก็อทราบ นั้นไปเรียนเป็นปากเป็นทาง เวลาปฏิบัติผลก็ได้เป็นลำดับลำดับจนเป็นที่พึงพอใจ สำหรับผลจากการปฏิบัติธรรมเราเป็นที่พึงพอใจ ไม่คิดว่าจะเอาอะไรมาเพิ่มเติมอีกแล้วจากการปฏิบัติธรรม ธรรมสมบูรณ์เต็มที่แล้วในหัวใจ

จึงได้นำธรรมเหล่านี้แหละออกแสดงแก่พี่น้องทั้งหลาย สถานที่ธรรมสมบูรณ์แบบก็คือจังหวัดสกลนครเรานั่นเอง วัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร นั้นละเป็นสถานที่เวทีสุดท้ายของเราที่พืดกับกิเลส ได้ขาดสะบั้นลงจากหัวใจ จิตใจนี้จำขึ้นมาจากตั้งแต่บัดนั้น ถ้าคิดเป็นเวลาสถานที่ก็คือหลังวัดดอยธรรมเจดีย์ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ เวลาห้าทุ่มพอดี นั้นละเป็นเวลาตัดสินกันระหว่างกิเลสกับธรรมพืดกันบนหัวใจมาเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ได้เห็นผลเป็นที่พอใจ

เพราะฉะนั้นเราจึงว่าเราพอแล้วสำหรับทางด้านธรรมะนี้เราไม่มีอะไรอีกแล้ว ทุกอย่าง เมื่อด้านธรรมะพอแล้วโลกมันก็ปล่อยไปแล้ว ปล่อยไปหมด หมดทุกอย่าง เรียนจบทั้งทางโลก เรียนจบทั้งทางธรรม ในหัวใจดวงเดี่ยวนี่ปล่อยวางโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรว่าอันนั้นเป็นเจ้าของของสิ่งนั้นสิ่งนี้ไม่มี มีแต่ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันเท่านั้นที่ได้มาแสดงนี้ จังหวัดสกลนครเป็นจังหวัดที่มีคุณต่อเรามากมายกายกองนะ เราไปอยู่ทางเขตจังหวัดสกลนครเป็นเวลา ๘ ปี ไปอยู่ในป่าในเขา ในป่าในเขาทั้งนั้นแหละในเวลา ๘ ปี เพราะหลวงปู่มั่นเราอยู่ในเขตจังหวัดสกลนครนี้ ๘ ปี เราก็อยุ้นั้น ๘ ปี

นี่ละผลแห่งการปฏิบัติที่ได้จากจังหวัดสกลนครเรา เราจึงขอขอบบุญขอบคุณพี่น้องชาวจังหวัดสกลนครเราที่เลี้ยงดูเรามา นับตั้งแต่วันก้าวเข้าไปเขตจังหวัดสกลนคร พี่น้องทั้งหลายเป็นภาระเลี้ยงดูตลอดมา ไม่ว่าจะไปบ้านใด เมืองใด อำเภอใด ตำบลใด ในเขตจังหวัดสกลนคร ไปบิณฑบาตนี้ไม่เคยได้บาตรเปล่ากลับมาเลย ข้าวเต็มบาตรๆ มาตลอด เราจึงขอขอบบุญขอบคุณบรรดาพี่น้องทั้งหลายที่มีต่อหลวงตาอย่างสุดซึ้งในหัวใจ กรุณาทราบกันด้วยนะ สาธุก็ได้ ไม่สาธุก็แล้วแต่ (สาธุๆ)

พี่น้องวันนี้ธรรมสุดขีดของธรรม ที่เทศน์ตะกี้ี้เรียกว่าเทศน์ธรรมสุดขีด เรียนโลกก็ไปจบที่นั่น เรียนธรรมก็ไปจบที่นั่น โลกเป็นฝ่ายโลกสงสาร วิภูวนวิภูจักร ธรรมก็คือวิภูจักรไปจบกันในจุดเดียวกันนั้น

เรื่องวิทยุเรานี้ก็กรุณาพี่น้องทั้งหลายโปรดทราบเอาไว้ว่า มีอุปสรรคอยู่ทุกแห่งทุกหน พวกนี้เป็นประเภทมหาโจร เรานี้เป็นประเภทเจ้าของสมบัติ เทศน์ว่าการเอาธรรมของพระพุทธเจ้าเทศน์อย่างเปิดเผย อดอาจกล้าหาญชาญชัยตามหลักความจริงที่พระพุทธเจ้า

นำออกประกาศสอนโลกเรื่อยมาตั้งแต่นั้นจนกระทั่งบัดนี้ เป็นธรรมสอนโลก เราจึงเป็นเจ้าของแห่งธรรมทั้งหลาย สอนโลกนี้สอนด้วยความเปิดเผย แต่มหาโจรมันคอยขัดคอยแย้งกันมาแต่ไหนแต่ไรแหละ เรื่องดีกับชั่ว คนดี-คนชั่ว เราออกวิทูตตรงไหน ๆ เขาจะสร้างวิทูตของเขาคล้ายอย่างเดียวกัน ๆ มาขัดมาแย้งทำลายเสียงอรรถเสียงธรรมเราไม่ให้ได้ความชัดเจน มีอยู่ทุกแห่ง ในกรุงเทพฯ ก็มี

ให้พากันทราบไว้เสียว่านี่คือกองมหาโจร คอยแย้งตรงนั้นคอยชิงตรงนี้ คอยขโมยตรงนั้น คอยจุดตรงนั้นคอยเผาตรงนี้ ให้ทราบว่ามีมหาโจรให้ผ่านไปเสีย อันไหนที่เราฟังได้ ชัดเราก็ฟังไปในอรรถในธรรมของเรา อันไหนที่เป็นเรื่องของโจรของมารที่มันมาแย่งเอาไปก็ให้เป็นสมบัติของมันไปเสียเท่านั้นเอง สมบัติของเรามีแต่ความดีงาม กรุณาทราบไว้ล่วงหน้า บางทีมันปรากฏขึ้นมาจะไม่เข้าใจว่าทำไมเสียงวิทูตจึงฟังไม่ชัดอย่างนั้นอย่างนี้ คือมีพวกเปรตพวกผี พวกมหาภัยต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มันฝังอยู่ในเมืองไทย เรานี้ละ มันออกทำลายยุ้นนี้แหละ เผนนี่ เผนนี้อาจตลอดอย่างนี้แหละ

ทางวิทูตออกมันก็เผาแบบนี้ ให้พากันเข้าใจเอาไว้ มี กรุงเทพฯ ก็มี มีเท่านั้นละให้ทราบกันไว้ บางทีเกิดเสียงไม่ชัดเจน มีขัดข้องยังงี้ ๆ แล้วก็จะไปโจษไปว่าตั้งแต่เจ้าของวิทูตแห่งเดียวไม่ได้ละ มันมีภัยที่เข้ามาแทรกสถานีวิทูตให้เสียงไม่ชัดเจน หรือเนื้ออรรถเนื้อธรรมคลาดเคลื่อนไปได้ เพราะมหาโจรมันเข้ามาปล้นเอา เข้าใจเหอ

การเทศนาว่าการสอนพี่น้องทั้งหลายนี้เราพอใจ ภูมิใจที่พี่น้องทั้งหลายนำออกแสดงทางวิทูตในที่ต่าง ๆ เราพอใจ เพราะธรรมที่เราออกแสดงนี้เป็นธรรมออกจากหัวใจเราล้วน ๆ ส่วนปริยัติที่เราเรียนมายกสาธูเอาไว้เป็นปากเป็นทาง ผลที่เกิดจากการปฏิบัติของเราที่สืบเนื่องมาจากปริยัตินั้นเป็นสมบัติของเรา สมบัติของเราตั้งแต่ต้นจนอวสาน เรา นำสมบัติอันนี้เองออกแสดงให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ จึงไม่ค่อยเหมือนใคร สำนวนโวหารเรื่องเนื้ออรรถเนื้อธรรมนี้ไม่ค่อยจะเหมือนใครตลอดไป

การแสดงเหล่านี้แต่ก่อนเราก็ไม่เคย ปริยัติเรียนมาอย่างไรเวลาเทศนาว่าการก็เป็นสำนวนปริยัติเหมือนเรา ๆ ท่าน ๆ แสดงกันทั่วไปนั่นเอง แต่เวลามาเป็นภาคปฏิบัติธรรมะเกิดยังงี้ ๆ ในภาคปฏิบัติเวลาแสดงออกไปอันนี้จึงไม่ค่อยเหมือนปริยัติ ภาคปฏิบัตินี้ออกจากหัวใจจริง ๆ ผี ๆ เลย การแสดงหนักเบาเล็กน้อยกรุณาอย่าเข้าใจว่าหลงตาบัวแสดงด้วยความโมโหโทโส ฉียบขาดเหมือนว่าจะกัดจะฉีกตามที่โลกเข้าใจกันว่า เมื่อกิริยาแสดงอย่างนั้นแล้วจะไม่น่าเป็นมงคลแก่ผู้ฟังเลย ผู้แสดงออกมานั้นคือเป็นฟืนเป็นไฟ เอาไฟไปเผาไหม้โลกทั่ว ๆ ไปด้วยกิริยาอย่างนี้

กรุณาทราบเอาไว้ว่ากริยาอย่างนี้มี สำหรับเรามีเต็มตัว แต่เป็นกริยาของธรรมออก ไม่ใช่เป็นกริยาของกิเลสออกนะ จะเด็ดเผ็ดร้อนขนาดไหน ๆ ก็ตาม มีแต่เรื่องอำนาจของธรรม อำนาจของธรรมออกล้วน ๆ เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่เป็นพิษเป็นภัยต่อผู้ใด กรุณาทราบตามนี้ บางคนจะไม่เข้าใจ พอได้ยินเสียงกริยาทำทางเผ็ดร้อนก็ว่าหลวงตาบ้วนนี้โมโหโทโส บอกเราไม่มี ในหัวใจนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว บรรดากิเลสทั้งหลายไปม้วนเสื่อที่หลัง วัดดอยธรรมเจดีย์ ม้วนลงโดยสิ้นเชิง ตั้งแต่นั้นกิเลสตัวใดจึงมาแทรกในกริยาการแสดงออกนี้ไม่ได้เลย เรียกว่าไม่มี

มีตั้งแต่กริยาของธรรมที่เป็นพลังของธรรมแสดงออกมา เด็ดขาดขนาดไหนเป็นกริยาของธรรมทั้งนั้น ๆ เพื่อเป็นน้ำดับไฟ น้ำดับไฟคือกิเลสเป็นตัวไฟให้มุดมอดลงไป ๆ กรุณาทราบตามนี้นะ ภาษานี้เราไม่เคยใช้แต่ก่อน เวลาปฏิบัติเกิดความรู้ความเห็นจากภาคปฏิบัติมาเป็นภาษาธรรม ภาษาธรรมต้องพูดแบบตรงไปตรงมา ผิดบอกผิด ถูกบอกถูก ไม่มีเอินมีเอียงไปไหนเรียกว่าภาษาธรรม โลกตายใจได้ นี่ก็ภาษาธรรม กรุณาทราบเอาตามนี้นะ

เวลารุนแรงก็รุนแรง เวลาเบาก็เบา เป็นอย่างนั้นเอง จะหนักจะเบาเหมือนเขาถากไม้ นะ เขาเอาไม้มาทำต้นเสาปลูกบ้านปลูกเรือน ไม้ต้นนั้นเสาดั้นนั้นมันไม่สม่ำเสมอ กัน บางช่วงมันเรียบ ๆ บางช่วงมันคดมันงอ นายช่างถากเขาจะต้องถากไปตามความตรงความคดของไม้ ถ้าไม้เรียบ ๆ เขาก็ถากเรียบ ๆ ไปธรรมดา แต่ถ้าไม้มีคดมีงอมากเขาก็หนักมือในการถาก นายช่างถากเขาก็หนักมือ ๆ เพื่อจะเอาต้นเสานี้มาเป็นประโยชน์ปลูกบ้านปลูกเรือน เขาไม่ได้ถากหนักมือเพื่อทำลายต้นเสานั้น นี่ก็เหมือนกัน ธรรมะมีหนักมีเบาสอนคน คนซึ่งเป็นเหมือนกับต้นเสาที่จะนำมาปลูกบ้านปลูกเรือน ตรงไหนมันคดมันงอ กิเลสมันคดมันงอตรงไหนมากถากหนัก ถ้ากิเลสมันเรียบ ๆ ก็ถากไปเรียบ ๆ กรุณาทราบตามนี้นะ เอละ

พวกพระเราก็ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจ อยู่ในป่าในเขานั้นเป็นสถานที่เหมาะสมแล้ว พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ในอนุศาสน์ ขึ้นต้นก็บอกว่ารุกขมูลเสนาสน์ นิสฺสหาย ปพฺพชฺชาตตฺถ เต ยาวซีว อุตฺตสาโท กรณียโย บรรพชาอุปสมบทแล้วให้เธอทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงื่อมผา ป่าช้าป่ารกชัฏ อันเป็นสถานที่เหมาะสมในการประกอบความเพียร ปราศจากสิ่งรบกวนต่าง ๆ ขอเธอทั้งหลายอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด พระพุทธเจ้าไล่เข้าป่านะ บวชแล้วไล่เข้าป่า

นี่ละสกุลของพระพุทธเจ้า ศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นสถาบันแห่งป่าทั้งนั้นทีเดียว เป็นแกนเลยป่า ที่ออกมากระจัดกระจายข้างนอกกลายเป็นบ้านขึ้นมา แล้วสุดท้ายบ้านหนาแน่นยิ่งกว่าป่า ป่าเลยกลายเป็นของปลอมไปด้วยกิเลสตัวจอมปลอมมันเข้าไปเหยียบย่ำทำลาย มีหน้าซำยังว่าพระอยู่ในป่าเป็นพระวิกลจริต อย่างนี้ก็มี พระหัวโล้น ๆ ด้วยกัน พวกนี้ยศของมันเป็นเจ้าของฟ้าเจ้าคุณด้วยนะ มาตำหนิติเตียนพระกรรมฐาน พวกนี้เป็นพวกข้าศึกมันก็ต้องโจมตีแบบนั้น

พอดีมาโจมตีถูกหลวงตาบัวเข้าไป หลวงตาบัวก็พืดใหญ่ นั่นซี พระพุทธเจ้าเป็นกรรมฐาน พระพุทธเจ้าบำเพ็ญอยู่ในป่า ตรัสรู้อยู่ในป่าเรื่อย ๆ มา จนกระทั่งสาวกพุทธอัมมมฺ สงฺฆมฺ สรณฺ คจฺฉามิ นี้เกิดจากป่าแทบทั้งนั้น ในบ้านไม่เห็นปรากฏ ชัดกันตรงนี้ ถ้าหากว่าพระอยู่ในป่าเป็นวิกลจริตก็พระพุทธเจ้าวิกลจริต สาวกทั้งหลายวิกลจริต ศาสนาเราเป็นวิกลจริต ไอ้พวกมันแบกกระดุกหมูกระดุกวัวอยู่ในตลาดมันเป็นจริตอะไร ถ้ามันไม่เลยวิกลจริตไปแล้วมันก็เป็นบ้าเท่านั้นเอง นั่น เราตอบเองออกเอง มาโดนเอาจัง ๆ กับหลวงตาเข้าซี มันก็ใส่เปรียง

หลวงตาไม่เคยสะทกสะท้านกับสิ่งใดในโลกอันนี้ ถ้าชัดตรงไหนใส่ตรงนั้น กลัวก็ไม่มี กล้าก็ไม่มี มีแต่ธรรมล้วน ๆ จึงออกได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยตามหลักความจริง ดังที่ว่าพระอยู่ในป่านี่คือหลักความจริงของพุทธศาสนาเราเนี่ย ป่าเป็นแกนเป็นแก่นอยู่ในนั้นเลยทีเดียว อันนั้นปลีกย่อยไปเฉย ๆ ท่านเลยอนุโลมตั้งไปว่า ความวาสี อริยวาสี อริยวาสีคืออยู่ในป่า ในเขาเป็นประจำเป็นนิตยฺ ความวาสีก็อยู่แดนบ้านเข้ามา ก็เลยตั้งอนุโลมมาเป็นแดนบ้านแดนบ้านมันก็ยกทัพขึ้นไปว่าตัวเก่งตัวดีซี แบกกระดุกหมูกระดุกวัวอยู่ในตลาดอยู่ในแดนบ้าน

เราที่อยู่ในป่าในเขาให้พากันตั้งอกตั้งใจภาวนา ตั้งหน้าตั้งตา หลักของการภาวนา เราได้ประกาศยืนยันตลอดมา สติเป็นสำคัญนะการภาวนา อริยาบถทั้งสี่มีธรรมประจำหัวใจตลอด เช่นผู้ที่ริเริ่มเพื่อความสงบร่มเย็นให้ใช้คำบริกรรมติดกับหัวใจนะ ให้ใจทำงานกับธรรมคือคำบริกรรม แล้วมีสติควบคุมอยู่ในนั้น ไม่ว่าจะเดิน จะยืน จะนั่ง จะนอน คำบริกรรมกับจิต เช่นว่าพุทโธ หรืออัมโม หรือสังโฆ หรือธรรมบทใดก็ตามแต่จริตนิสัยของเราชอบ ให้นำธรรมบทนั้นมาบริกรรมเพื่อจิตจะได้เกาะกับธรรมบทนั้นไว้ สติเป็นผู้ควบคุม

งานของเราภายในจิตใจนี้เรียกว่างานสร้างธรรมภายในใจ ต้องสร้างด้วยสติ สร้างด้วยคำบริกรรมเป็นเบื้องต้น แล้วอุทิศสำหรับพยายามความพากเพียรติดต่อกัน

ไปเป็นลำดับ ผู้นี้จะตั้งรากตั้งฐานได้ตั้งแต่ความสงบขึ้นไป เรียกว่าสมถธรรม วิปัสสนาธรรม สมถะคือความสงบร่มเย็นก้าวเข้าสู่สมาธิ วิปัสสนาธรรมก็คือการแยกธาตุแยกชั้นพิจารณาเกสา โลมา นขา ทนต์ตา ตโจ นี่คืองานของพระเจ้า ถ้าได้คลี่คลายงานอันนี้ให้แตกกระจัดกระจายทั้งตัวเขาตัวเราทั่วโลกดินแดนแล้ว มันจะปล่อยวางได้โดยสิ้นเชิง ผ่านไปได้ให้พากันจำ

พอจิตสงบบ้างแล้วออกทางด้านปัญญา พิจารณาเรื่องธาตุเรื่องชั้น มีเกสา โลมา เป็นต้น นี่เป็นสนามรบกับกิเลสตัณหาตัวผูกมัด ตัวพัวพัน ตัวรักตัวชอบ ตัวยินดียินร้ายอยู่ในนี้หมด ให้เอางานอันนี้ใส่เข้าไป นี่ทางด้านปัญญา เวลาปัญญาก้าวเดินมีความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าให้ถอยเข้ามาสู่สมาธิ ปิดเรื่องปัญญาวิปัสสนาออก ให้มีแต่สมาธิเพื่อความสงบใจ เรียกว่าพักงานโดยถ่ายเดียว เมื่อมีกำลังแล้ว จิตใจมีกำลังวังชาออกอีก ออกทางด้านปัญญา พิจารณาอย่างนี้เป็นประจำ

อย่าถืองานอื่นงานใดในโลกอันนี้ว่าเป็นงานสำคัญยิ่งกว่างานภูเขากูเรา ที่เต็มหัวใจของท่านของเราด้วยกันทุกคน ถอนออกจากหัวใจเรา ภูเขากูเราหมดไปแล้วไม่มีทุกขอะไรในหัวใจเลย นี่เพราะอำนาจแห่งการภาวนา ขอให้พากันตั้งอกตั้งใจให้ดี ภาวนาให้ดี อย่าทำทะเลาะแหยะทำอะไร ให้จริงใจทั้งทุกอย่าง นี่ผู้ตั้งรากฐานเบื้องต้นตั้งอย่างนี้ ตั้งได้ไม่สงสัย

จากนั้นสมมุติว่าจิตเข้าสู่ความสงบ ตั้งสติเข้าอยู่กับความสงบอันนั้น ทำงานแทนคำบริการแล้วเข้าสู่สมาธิแน่นหนามั่นคงเท่าไรจิตก็อยู่กับสมาธิแน่นหนามั่นคง แล้วสติควบคุมอยู่นั้น เรียกว่าทำงานด้วยสติ สตินี้เป็นพื้นฐานสำคัญ ไม่มีคำว่าครีว่าล้าสมัย ตั้งแต่สติล้มลุกคลุกคลานฟัดจนกระทั่งถึงสติปัญญาอัตโนมัติ ก้าวเข้าสู่มหาสติมหาปัญญาไปจากสติที่ล้มลุกคลุกคลานนี้ทั้งนั้น ขอให้ตั้งให้ดีนะ มรรคผลนิพพาน ทำทายอยู่ในตัวของเรทุกคน ไม่จิตไม่ชิตไปไหน ถ้าเราไม่เป็นคนหมดคุณค่าหมดราคาทำความจิตชิตแก่ตัวเองในอรรถในธรรม แล้วไปเข้มข้นในกิเลสตัณหา นั้นละเอาฟืนเอาไฟมาเผาไหม้ตนเอง

ไปอยู่ในป่าในเขา สัตว์ก็อยู่ในป่าเขาไม่เห็นมรรคผลนิพพาน เพราะเขาไม่มีธรรมในใจ แต่เราไปอยู่ในป่าไม่มีธรรมในใจอยู่เหมือนสัตว์ เลวกว่าสัตว์นะ สัตว์เขาไม่ตั้งใจภาวนา เรานี้ตั้งใจภาวนาแต่ไปเลวอยู่ในนั้นไม่สนใจการภาวนา เสีย ให้พากันตั้งอกตั้งใจให้ดีนะ ให้เร่งทางด้านภาวนา มรรคผลนิพพานจำอยู่ในหัวใจเรา ซึ่งกำลังกิเลสปกคลุมหุ้มห่อมืดมิดปิดตาอยู่เวลานี้ เอาเปิดออก เปิดออกด้วยจิตตภาวนาจะเบิกกว้างออกไป จิตใจ

นี้จะสว่างไสวออกไป สว่างไสวเต็มที่กิเลสขาดสะบั้นออกไปจำกัดครอบโลกธาตุคือใจดวง
นี้เอง จำเอานะ เอาละเอาแค่นั้น

เออพากันกลับได้ ไปตั้งหน้าตั้งตาทำประโยชน์ให้ตัวเองและส่วนรวมด้วยธรรม ถ้า
ลงด้วยธรรมเป็นมงคลทั้งนั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz